

عنوان مقاله:

انحلال قراردادهای در حقوق ایران و فرانسه

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی پژوهشهای دینی، علوم اسلامی، فقه و حقوق در ایران و جهان اسلام (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

گلسا صفری - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق خصوصی، دانشگاه آزاد اسلامی ارومیه ایران

یحیی صفری - دانشجوی دکتری حقوق عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد یزد ایران

خلاصه مقاله:

قرارداد، پدیده‌ای حقوقی است که اجرای مفاد آن مدتی می‌باید. و به طور معمول، با انجام تعهد، خاتمه می‌پذیرد. دوران اجرای قرارداد و چگونگی پایان آن، به نوع، موضوع و علل مختلفی بستگی دارد، شناخت دقیق هر یک از این عوامل، به نحو قابل توجهی به اجرای آن کمک می‌کند. قرارداد فسخ شده حقوق و تکالیف جدیدی را برای طرفین قرارداد ایجاد می‌کند از جمله اینکه با پایان پذیرفتن رابطه قراردادی طرفین عقد ملزم به استرداد عوضین و منافع می‌شوند در بعضی شرایط امکان مطالبه خسارت نیز وجود دارد. قرارداد ممکن است به دلیل مختلف فسخ قرارداد یا نتیجه یکی از اختیارات مانند اختیار عیب، اختیار غبن، اختیار تدلیس و .. صورت می‌گیرد و با اینکه متعاقبین با توافق، عقد را اقاله یا تناسخ می‌کنند. عقد ممکن است خودبه‌خود فسخ شود مانند، تلف مبیع قبل از قبض، نامقدور گشتن انجام تعهد و... در حقوق مدنی یکی از موضوعاتی که در مبحث قواعد عمومی قراردادها مورد مطالعه قرار می‌گیرد بحث فسخ قرارداد است. در این تحقیق سعی شده است با بررسی‌های مفصل فقهی و حقوقی ایران و همچنین مطالعات تفصیلی درباره قواعد عمومی قراردادها در حقوق فرانسه، وضع حقوقی انواع گوناگون قواعد فسخ قراردادها، در فقه حقوق موضوعه ایران روشن گردد و به آثار فسخ قراردادها، پرداخته شد. همچنین با توجه به مطالبات تطبیقی، نقاط اشتراک و افتراق حقوق ایران و فرانسه مشخص گردد و با الهام از حقوق تطبیقی، خلاصه‌های حقوق ایران پر گردد.

کلمات کلیدی:

قرارداد، فسخ قرارداد، حقوق ایران، حقوق فرانسه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1250521>

